

12 ferðir um vikuna um Suðuroyarfjørð

Ikki ein spurningur um pening, men um borgararættindi

12 túrar millum Suðuroynna og Havnina um vikuna og álitandi ferðatælan.

Hetta var kravið til Thomas Arabo, strandferðslustjóra, og Sámal Petur í Grund, landsstýrisman, frá teimum gott 100 fólkunum á almenna fundinum í VB-húsinum mikukvöldið um suðuroyarsiglingina.

Adrenn fundurin endaði, samtykti fundarfólkid eina áheitan á landsstýrismannin og strandferðslustjóran um hetta.

– Víst varð á, hvussu Suðuroyggin hevði verið hildin niðri inntil nýggi Smyril kom í 1975.

– Adrenn Smyril kom ferðadust 15.000 fólk millum Tórshavn og Suðuroy. Heilsulubilar og fólk í øðrum vinnulívsørindum vóru ókend fyrbrigdi í oynni.

Smyril kom í apríl 1975 og tað árið vaks talið til 43.000 fólk. Farmaflutningurin hjá Strandferðsluni trifaldaðist eftir trimum: ár-um.

Nú er ferðasambandið við at fara fyrri bakka og onkur visti at siga frá heilsulu norðanfjørðs, sum var hildin uppat at koma so ofta suðureftir, sum vanligt, tí ferðasambandið var so óálitandi.

Onnur hildu lítið um, at hetta bara varð gjørt til ein spurning um pening. Hetta er heldur ein spurningur um borgararættindi, hildu tey.

Vit eiga at áseta, hvat er minsta kravið til suðuroyarsiglingina og so játta neyðuga peningin til tað.

Hildið var, at 12 túrar um vikuna er tað minsta, sum kundi góðtakast og meira kravdu suðuroyngar ikki í fyrstu syftu.

– Vit vita ikki, hvat verður brúkt til samferðslu, havnir og vegir aðrastaðni, men vit hava somu krøv at verða virð á hesum øki, sum borgarar í øðrum ørtum í Føroyum.

Suðuroyggin var hildin niðri, til nýggi Smyril kom í 1975. Uppá eitt ár trifaldaðist ferðafólkatalið

Sámal Petur í Grund lovaði at taka spurningin upp, men mátti tíverri ásanna, at loysnin verður at bíða nøkur ár, tí keypa vit skip nú, er vansin stórus fyrri at tað verður ein feililøga, tí sum sagt kennir ongin krøvini, sett verða til ferðamanna-skip framyvir.

Sandoyarspøkilsíð er ikki deytt enn

Jón Rasmussen, verkfrøðingur, segði, at tað tíverri skersti ikki burtur, at Strandferðslan sparir nógvan pening við at skerja túratalið millum Havnina og Suðuroynna.

– Hvat talið á ferðafólki og bilum viðvíkur, liggur suðuroyarsiglingin á sama støði sum Skopun-Gamlarætt, segði hann.

Tvs. at útið 100.000 fólk millum Suðuroy og Havnina um árið. 25.000 bílar verða fluttir.

Um Leirvíksfjørð eru töl- ni ávíkavist 230.000 fólk og 60.000 bílar og um Vestmannasund flýtur Strandferðslan 290.000 fólk og 73.000 bílar.

Hvør túrur til Suðuroyar kostar 1,5 millión um árið.

– Og tað visir seg, at tað hevði havt lítila og onga ávirkan á ferðafólkatal og bilatal at skerja túratalið úr 13 túrum um vikuna í 1991, niður í 9–10 túrar í 1993.

Men Strandferðslan hevði spart næstan seks milliúnir.

„Sandoyarspøkilsíð“

Jón Rasmussen nevndi síðan nakrar møguleikar fyrri, hvussu ferðasambandið kundi verða skipað.

– Til ber at flyta túrar nakrar minuttir, nakrar tímar ella aðrar dagar. Tað kostar ikki nógv, men kemur helst í stríð við ymisk áhugamál, t.d. flogrutuna.

–kassavís av skápsgleði

Roynd ein køk á 4 hjólum

Køyr niðan og fá meira at vita

Vit síggjast hjá BALSLEV

Balslev · tlf. 11122

stødd við gamla Smyril og tað er við ringum tannabiti, at Dúgvan verður sett í rutu av og á av neyð.

Ein annar spurningur er, at vit mugu eisini hava góðar samferðsluhavnir og havnin á Drenesi lýkur ikki krøvini, vit seta einum støðugum ferðasambandi í dag, segði landsstýrismaðurin.

– Krøvini til eina ferðatælan er, at hon heldur, men í tí sambandi eru havnirnar og skipini avgerandi. Tíverri ger politisk uppblending tað eisini trupult hjá Strandferðsluni at leggja ferðatælan, sum er best hóskaði.

– Okkara mál er at hava trygg og góð skip og tryggar

og góðar havnir. Ferðafólk krevja tað, vinnulívið krevur tað, ítrótturin krevur tað og ein møgulig oljuvinna krevur tað. Tí skal hetta fáast í rættlag heilt skjótt.

– Vónandi kemur Suðuroyarleiðin at fáa fyrimum tá, tí hon er nærmast oljuleiðunum, segði landsstýrismaðurin.

– Tað ber eisini til at leggja nakað afturat tænastuni sum er t.d. at økja túratalið, at seta Pride í sigling til Sands, at fáa katamaran afturat, ella at økja tyrluflúgvina. Men alt tað kostar pengar.

Tað ber eisini til at broyta mynstrið.

– T.d. ber til at hava stórt skip til Suðuroyarsiglingina og uttanlandssiglingina og eitt minni skip afturat, kanska katamaran.

Hann helt eisini fyrri, at hann mátti mana tað, hann í skemtiliga kallaði sandoyarspøkilsíð, framaftur. Tí hóast hann visti, at tað var illa dámt, var hann bangin fyrri, at tað var ikki heilt deytt enn.

– Vit kunnu hugsa okkum ferðaleið um Sandoyanna, antin einsamalt ella saman við einstokum túrum til Havnar, soleiðis at Teistin siglir beinleiðis teir túrar, nógv fólk er, og samband er um Sand aðrar túrar.

– Við hesum møguleikum ber til at spara, men størsti vinningur er, at túratalið økist munandi, kanska upp í yvir 20 tímar um vikuna.

Skilja ikki

Jón Rasmussen vísti eisini á, at vit máttu gera okkum greitt, at norðanfjørðs skiltu fólk ikki trupulleikan hjá suðuroyngum og hildu tað vera burturvíð at hava stóra,

dýra Teistan í sigling. Tí er tað so ringt at fáa túratalið upp. Tí haldi eg ikki, at sandoyarspøkilsíð er deytt. Ongantið betur, um hesin fundurin beinir fyrri tí. Men onnur fara at taka tað framaftur, og eg má, tíverri, viðganga, at har eru møguleikar.

